

щомъ ги испждишь и захващатъ тѣй да бѣгатъ, щото не можешъ ги одържѣ! нашия баталионъ въ боя при Казанлъжъ гони три табора³! Момъка излѣзе втори чичовъ на моя другаръ по сърбската война, артиллеристъ |Мелници, и твърдѣ се зарадва, като ми чу фамилията, която не веднѣжъ е чувалъ отъ втория си чичовъ, когато сѣ си приказвале за нашитѣ похождения въ Сърбия. И стрѣлока, и доктора, като узнаха, че азъ искамъ на другия день да трѣгна за Стара-Загора съ единъ проводникъ, наченаха да ме скланятъ безъ конвой да не трѣгвамъ, тѣй като околноститѣ още не биле очистени отъ башибозуци. „Прѣди три дни“, разказа докторъ, „полковникъ графъ Роникеръ, койго се състоеше въ отряда на генерала Рауха, излѣзе вѣнъ отъ града съ конвой отъ казаци и се натикналъ на скрити башибозуци, които гърмнале върху имъ и Роникеръ билъ убитъ на мѣстото; казацитѣ едва успѣли да му взематъ тѣлото и да се върнатъ назадъ въ града“!

Горкия Роникеръ! не е прѣдчувствувалъ той такъвъ печаленъ край, когато си записвалъ фамилията на стѣлба, забитъ на връха на Хамнѣ Кюйския проходъ. Роникера заровиле въ оградата на Казанлъжския женски мѣнастиръ.

Съзнавамъ че, за три денонощно безпрестанно ѣдене, мене ми се доста понамѣстиха кокалитѣ и азъ спяхъ тая нощъ като окъпанъ.

12-ий Юлий.

Сутренъта отидохъ къмъ генерала Рауха, който живѣеше не далечъ отъ мене по сѣщата улица.

Генерала ме прие твърдѣ любезно и ме разпита, какъ съмъ стигналъ въ Казанлъжъ. Като ми изслуша разказа, той сви рамена и се учуди, че азъ тѣй щастливо съмъ се отървалъ. „Вижъ сега, графъ Роникеръ съ конвой бѣше, че пакъ го убиха! Най добръ ще направите да идете на Шибка, тамъ стои една дружина отъ опълчението, вий можете при нея да останете“! Нѣ когато азъ заявихъ твърдото си намѣрение да вѣрвѣмъ напредъ за Стара Загора, тогава генералъ Раухъ ми разрѣши да вземѣ двама казаци отъ отряда на полковника Чернозубова. „Нѣзъ пѣтя къмъ Стара-